

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: 32. St-1264/2021-219

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ines Božić, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Industrogradnja projekti d.o.o. u stečaju, Zagreb, Poljanička 5, OIB: 99690438003, 23. svibnja 2023.

r i j e š i o j e

Ukidaju se odluke skupštine vjerovnika od 10. veljače 2023.:

- pod toč.4.1. – daje se suglasnost stečajnoj upraviteljici na izdavanje odvjetničke punomoći za zastupanje stečajnog dužnika u sudskim postupcima koje namjerava pokrenuti radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika/utvrđenja ništetnosti kupoprodajnih ugovora, odnosno radi osiguranja određivanjem privremene mjere;

- pod toč. 6.1. – odluka o sklapanju aneksa Ugovora o kupoprodaji nekretnina broj 2009/33/1 od 17. travnja 2009. s kupcem Goranom Krizmanićem radi produljenja roka isplate kupoprodajne cijene za osam mjeseci i osnivanja založnog prava na nekretnini upisanoj u zemljišne knjige Općinskog suda u Karlovcu, zemljišnoknjižni odjel Karlovac, k.o. Karlovac II, zk. uložak 775, kč.br. 1794, 20. suvlasnički dio: 428/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-20) za korist poslovne banke po izboru kupca, uz uvjet brisanja zabilježbe stečajnog postupka u zemljišnim knjigama tek nakon što se u cijelosti ispuni pravni posao;

- pod toč. 7.1. – pokrenut će se postupak radi utvrđenja ništetnim dijela predstečajne nagodbe nad pravnim prednikom stečajnog dužnika iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem Stpn-287/14, kojom je utvrđena tražbina stečajnog vjerovnika Maneda d.o.o., uz prethodno predujmljivanje troškova od strane stečajnih vjerovnika po posebnom pozivu suda, kao i da se stečajnoj upraviteljici da suglasnost za izdavanje punomoći za pokretanje predmetnih parnica;

- pod toč. 8.1. – daje se suglasnost stečajnoj upraviteljici za izdavanje punomoći vezano za sporove za koje u ovom trenutku nema saznanja te za sporove u tijeku, a koje radnje ne podliježu suglasnosti iz čl. 230. st. 2. toč. 3. Stečajnog zakona;

- pod toč. 9.1. – daje se suglasnost stečajnoj upraviteljici za nastavak i preuzimanje parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu po tužbi stečajnog dužnika protiv Planidal ulaganja d.o.o. kao tuženika pod poslovnim brojem Povrv-216/18 uz davanje punomoći.

O b r a z l o ž e n j e

1. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1146/2023 od 2. svibnja 2023., koje je zaprimljeno u referadu prvostupanjskog suda putem ICMS-a 17. svibnja 2023., je uvažena žalba stečajnog vjerovnika Industrogradnja programi d.d., ukinuto rješenje prvostupanjskog suda poslovni broj St-1264/2021-180 od 17. veljače 2023. i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

2. Drugostupanjski sud navodi da prvostupanjski sud – glede razloga ukidanja odluke skupštine vjerovnika iz točke 6.1. – nije usporedio predvidivo povećanje stečajne mase u slučaju realizacije predmetne odluke s predvidivim povećanjem stečajne mase u slučaju da te odluke nema u kontekstu realnog vremena i u odnosu na rok u odnosu na izvještajno ročište kojeg je spomenu samo paušalno, slijedom čega je u tom dijelu ukinuo odluku prvostupanjskog suda i vratio predmet na ponovno postupanje uz uputu da prvostupanjski sud ponovno utvrdi odlučne činjenice i ocijeni postoje li uvjeti za ukidanje skupštinske odluke po službenoj dužnosti sukladno odredbi čl. 108. SZ-a.

3. Postupajući po ukidnom rješenju drugostupanjskog suda, ovaj sud je utvrdio da je Ugovorom o kupoprodaji nekretnina broj 209/33/1 od 17. travnja 2009. i aneksima od 20. svibnja 2009. i od 4. lipnja 2009. (dalje u tekstu: Ugovor o kupoprodaji), a koji je sklopljen između Industrogradnja nekretnine d.o.o. (pravni prednik stečajnog dužnika) kao prodavatelja i Gorana Krizmanića kao kupca, utvrđena kupoprodajna cijena za stan naveden u članku 1. tog ugovora u iznosu od 714.025,82 kn, a od čega je kupac platio dio kupoprodajne cijene u iznosu od 72.000,00 kn, dok se preostali iznos kupoprodajne cijene od 642.025,82 kn kupac obvezao platiti u roku od 30 dana od dana kad mu prodavatelj dostavi dokaz da je u zemljišnim knjigama brisana zabilježba tužbe pod brojem Z-2915/09. Dakle, u slučaju realizacije predmetnog ugovora bi stečajna masa bila uvećana za iznos od 642.025,82 kn.

4. Iz podataka u spisu ne proizlazi da cijena stana po m² iz 2009. godine (kada je ugovorena kupoprodajna cijena čija se isplata zahtijeva) bitno odstupa od tržišne cijene stanova na istom tržištu u ovom trenutku, dok spisu ne prileži procjembeni elaborat za predmetnu nekretninu iz kojeg bi na temelju realnih parametara sud mogao utvrditi predvidivo povećanje stečajne mase, kako je to drugostupanjski sud uputio prvostupanjski sud u svom rješenju. Stečajni vjerovnici su očito ocijenili da je oportuno i u interesu stečajnog dužnika ispunjenje ugovora o kupoprodaji, a time i produljenje roka radi ispunjenja tog ugovora, kao i da je ispunjenje ugovora plaćanjem preostalog dijela kupoprodajne cijene u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

5. Međutim, kako je odluka o produljenju roka za ispunjenje Ugovora o kupoprodaji vezana uz sklapanje hipotekarnog ugovora i financiranje isplate preostalog dijela kupoprodajne cijene putem kredita, to se radi o odlukama skupštine vjerovnika koje je potrebno promatrati kao cjelinu. Stoga je pri ocjeni je li takva odluka u suprotnosti sa zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika (namirenje tražbina iz

stečajne mase u što većem iznosu) potrebno odgovoriti na temeljno pitanje – "mogu li stečajni vjerovnici donositi u tijeku stečajnog postupka takve odluke temeljem kojih se na nekretninama u vlasništvu stečajnog dužnika zasniva založno pravo, odnosno opterećuju nekretnine stečajnog dužnika u korist trećih osoba (banke)".

6. Stečajni postupak je postupak generalne ovrhe u kojem se vjerovnici namiruju skupno i razmjerno. U tom postupku se primjenjuju posebna pravila, kogentne zakonske odredbe koje propisuju način na koji se unovčava imovina stečajnog dužnika. Činjenica otvaranja stečajnog postupka zabilježuje se u zemljišnim knjigama kako bi trećim osobama bilo vidljivo da je stečajni dužnik društvo pod „posebnom upravom i u odnosu na koja vrijede posebna pravila“. Odredbom čl. 84. st. 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 i 114/22, dalje: OZ) je propisano da nakon zabilježbe ovrhe, u konkretnom slučaju – zabilježbe stečaja kao postupka generalne ovrhe, nije dopušten upis promjene prava vlasništva niti kojeg drugog stvarnog prava utemeljen na raspoložbi ovršenika, bez obzira kad je ta raspoložba poduzeta. Sklapanje hipotekarnog ugovora kojim bi stečajni dužnik jamčio svojom nekretninom (koja je sastavni dio stečajne mase – proizlazi iz čl. 4.2. i 4.3. Aneksa III ugovora na str. 2665. spisa, nacrtu Sporazuma o zasnivanju založnog prava na str. 2666. – 2672. spisa) za dug treće osobe (kupca – koji nije stečajni vjerovnik) je u suprotnosti s kogentnom zakonskom odredbom – čl. 84. st. 3. SZ-a – kojom je izričito propisano da nije dopušten upis stvarnog prava utemeljen na raspoložbi ovršenika (stečajnog dužnika), a upravo takvu raspoložbu čini sklapanje pravnog posla – hipotekarnog ugovora. Upisom banke kao hipotekarnog vjerovnika na nekretnini u vlasništvu stečajnog dužnika (koja je u vlasništvu stečajnog dužnika sve do upisa kupca u zemljišne knjige na temelju valjane tabularne izjave) banka stječe založno pravo i postaje razlučni vjerovnik, a takvim raspolaganjem stečajnog dužnika se remeti red ujednačenog namirenja stečajnih vjerovnika pa bi u slučaju neispunjenja obveza po ugovoru o kreditu od strane treće osobe, banka stekla pravo odvojenog namirenja iz vrijednosti predmeta zaloga, a na koji način bi bili oštećeni stečajni vjerovnici. Naime, i odredbom čl. 109. st. 1. SZ-a, koja se primjenjuje kod prodaje nekretnina pod razlučnim pravima, je propisano da ako kupac radi plaćanja kupovnine treba uzeti kredit, sud će, na prijedlog kupca već u rješenju o dosudi odrediti da će se, „nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi te pošto kupovina bude položena, u zemljišnu knjigu *prigodom upisa prava vlasništva u korist kupca* upisati i založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine po osnovi kredita u korist davatelja kredita u skladu sa sporazumom o osiguranju“. Iz te zakonske odredbe proizlazi da će se založno pravo upisati istovremeno s upisom prava vlasništva u korist kupca, a upravo iz razloga kako bi se spriječilo da se zasnivaju založna prava na nekretnini koja je u vlasništvu stečajnog dužnika budući da bi takvim raspolaganjem stečajni vjerovnici bili dovedeni u neravnotežan položaj, odnosno bili bi oštećeni.

7. Odredbom čl. 168. SZ-a je propisano da ako stečajni vjerovnik tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga sudskom ili izvansudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem stekne koje razlučno ili slično pravo koje ulazi u stečajnu masu, to pravo otvaranjem stečajnog postupka prestaje, odnosno postupak u tijeku se obustavlja. Dakle, iz navedene zakonske odredbe proizlazi da založna prava koja su stečena u sudskom ili

izvansudskom postupku u određenom roku prije otvaranja stečajnog postupka – prestaju po sili zakona danom otvaranja stečajnog postupka. S druge strane, založna prava stečena prije otvaranja stečajnog postupka dobrovoljnom raspoložbom dužnika predstavljaju pobojne pravne radnje. Osnovna svrha ovakvih zakonskih odredaba je da se što veći dio imovine stečajnog dužnika oslobodi „tereta“, odnosno da pravne radnje koje su poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika („oštećuju vjerovnici“) izgube pravne učinke pa nije u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika donošenje odluke kojom se u tijeku stečajnog postupku opterećuju nekretnine stečajnog dužnika i time stečajni vjerovnici dovode u neravnotežan položaj.

8. Financiranje kupoprodaje nekretnine osnivanjem založnog prava na nekretnini prodavatelja za korist banke (davatelja kredita) i isplata odobrenog kredita na račun prodavatelja je uobičajena radnja u pravnom prometu kada je u pitanju pravna osoba, trgovačko društvo koje obavlja registriranu poslovnu djelatnost i koje nije u stečaju. U konkretnom slučaju, stečajni dužnik je društvo u stečaju, u odnosu na kojeg vrijede posebna pravila unovčenja imovine i ispunjenja pravnih poslova, a kojim pravilima se štite „zajednički interesi svih stečajnih vjerovnika“. Prema stajalištu ovoga suda, stečajni vjerovnici ne mogu donositi odluke kojima bi se osujetio cilj propisan kogentnim zakonskim odredbama niti mogu za vrijeme trajanja stečajnog postupka donositi odluke koje za posljedicu imaju oštećenje stečajnih vjerovnika poduzimanjem radnji kojima se remeti pravo na ujednačeno namirenje, a upravo se sklapanjem ugovora o zasnivanju založnog prava na nekretnini u vlasništvu stečajnog dužnika (hipotekarnog ugovora) remeti red namirenja stečajnih vjerovnika. Odluka skupštine vjerovnika kojom se daje suglasnost stečajnoj upraviteljici na sklapanje ovakve vrste pravnog posla, nije u zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika upravo zbog neizvjesnosti pravnih poslova iz kojih proizlazi novčana tražbina radi osiguranja koje bi se u korist banke zasnivalo založno pravo. Kad bi ovakav način ispunjenja pravnih poslova stečajnog dužnika bio pravno dopušten (stvarnopravno osiguranje duga treće osobe nekretninom u vlasništvu stečajnog dužnika i isplata odobrenog kredita na račun stečajnog dužnika), onda ne bi bilo niti zapreke da stečajni dužnik uzme zajam kako bi isplatio tražbine stečajnih vjerovnika i istovremeno s bankom sklopio ugovor o zasnivanju založnog prava na nekretnini u vlasništvu stečajnog dužnika radi osiguranja te tražbine.

9. U odnosu na točku 7.1., drugostupanjski sud nalazi „paušalnim“ obrazloženje prvostupanjskog suda da parnica radi utvrđenja djelomične ništetnosti nagodbe ne bi imala nikakav utjecaj na imovinu stečajnog dužnika, a što prema stajalištu drugostupanjskog suda ne znači samo po sebi da je pokretanje takve parnice u suprotnosti sa zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika jer bi se, naročito ako bi nakon takvog postupka iznos tražbina koje bi se namirivale u stečajnom postupku bio manji, isti iznos stečajne mase dijelio s manjim brojem vjerovnika, slijedom čega je drugostupanjski sud u tom dijelu ukinuo odluku prvostupanjskog suda i predmet vratio na ponovni postupak (bez posebne upute u tom dijelu).

10. Ovaj sud prihvaća stajalište drugostupanjskog suda da pravomoćna odluka kojom se utvrđuje ništetnost nekog pravnog posla djeluje prema svima, pa tako i sudska odluka kojom bi se u parničnom postupku utvrdila ništetnost dijela

predstečajne nagodbe sklopljene nad pravnim prednikom stečajnog dužnika i potvrđene rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. Stpn-287/14, a kojom je utvrđena tražbina stečajnog vjerovnika Maneda d.o.o.

11. Međutim, takav pravni put zaštite je u suprotnosti s kogentnim odredbama Stečajnog zakona. Drugostupanjski sud je u svojoj odluci poslovni broj PŽ-1146/2023-2 od 2. svibnja 2023. zauzeo stajalište prema kojem sud može ispraviti tablice utvrđenih tražbina samo iznimno i to: a.) u slučaju predviđenim čl. 271. st. 1. SZ-a nakon što osoba koja je upućena u parnicu na pokretanje parničnog postupka uspije u tom postupku i b.) u slučaju iz čl. 32. st. 4. Zakona o osiguranju radničkih tražbina („Narodne novine“ broj 70/17 i 18/23). Odredbom čl. 273. st. 1. SZ-a je propisano da namirenje stečajnih vjerovnika može započeti nakon općeg ispitnog ročišta. Kod provođenja diobe stečajni vjerovnici se namiruju skupno i razmjerno, a rješenje o utvrđenim tražbinama je pravna osnova namirenja te se ne mogu namirivati vjerovnici čije tražbine nisu utvrđene (osim ako su stupili singularnom sukcesijom ili sveopćim sljedništvom u pravni položaj stečajnog vjerovnika čija je tražbina utvrđena). Kako se tablica ispitanih tražbina može ispraviti u skladu s odredbom čl. 271. st. 2. SZ-a i to na temelju uspješno okončane parnice pokrenute/nastavljene sukladno odredbi čl. 266. SZ-a, a upravo je tablica ispitanih tražbina pravna osnova rješenja o utvrđenim tražbinama (čl. 265. st. 1. SZ-a), to prema stajalištu ovoga suda na temelju presude donesene u parničnom postupku – kojom se utvrđuje da je ništetna ovršna isprava na temelju koje je stečajni vjerovnik MANEDA d.o.o. prijavio svoju tražbinu u ovom stečajnom postupku – ne bi bilo moguće vršiti ispravke tablica utvrđenih tražbina, a time niti rješenja o utvrđenim tražbinama. Kada bi se dopustilo stečajnim vjerovnicima da na skupštinama vjerovnika donose odluke o pokretanju ovakvih parničnih postupaka, tada bi se stečajnim vjerovnicima otvorio put izigravanja kogentnih zakonskih odredaba jer bi stečajni vjerovnici mogli na temelju odluka koje donose na skupštini vjerovnika pokretati parnične postupke s ciljem utvrđenja da tražbina nekog od stečajnih vjerovnika ne postoji, a na način u suprotnosti s odredbom čl. 266. SZ-a kojom je propisan pravni put zaštite stečajnih vjerovnika – osporavatelja. Tim više, stečajni vjerovnik Industrogradnja programi d.d. u podnesku od 8. veljače 2023. navodi da su u roku određenom rješenjem od 10. veljače 2022., ispravljenim rješenjem od 14. veljače 2022., osporavatelji Investprojekt d.o.o. i Industrogradnja d.d. pokrenuli parnicu na koju su upućeni. Stoga je sud temeljem odredbe čl. 11. st. 3. SZ-a obavio uvid u e-spis i utvrdio da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-81/23 od 25. siječnja 2023. utvrđeno da je povučena tužba u parnici radi osporavanja pa je očito da osporavatelji na ovaj način pokušavaju postići pravnu zaštitu koja im je mogla biti pružena jedino u parnici na koju su upućeni rješenjem stečajnog suda.

12. Upravo iz tih razloga, ovaj sud smatra da je pokretanje parnice radi utvrđenja

ništetnim dijela predstečajne nagodbe nad pravnim prednikom stečajnog dužnika iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. Stpn-287/14, kojom je utvrđena tražbina stečajnog vjerovnika Maneda d.o.o. uz prethodno predujmljivanje troškova od strane stečajnih vjerovnika po posebnom pozivu suda, kao i da se stečajnoj upraviteljici da suglasnost za izdavanje punomoći za pokretanje predmetnih parnica, u suprotnosti sa „zajedničkim interesom svih stečajnih vjerovnika“ jer predstavlja

nedopušten put pravne zaštite. Stečajni postupak je postupak koji treba služiti za ostvarenje interesa svih stečajnih vjerovnika, a ne za ostvarenje interesa pojedinih stečajnih vjerovnika.

13. Glede točke 4.1. i 8.1., drugostupanjski sud je ocijenio da stečajna upraviteljica realno nije u mogućnosti zastupati stečajnog dužnika u svim postupcima i istovremeno efikasno upravljati stečajnom masom, kao i da iz obrazloženja odluke prvostupanjskog suda nije jasno zbog čega sud smatra da bi davanje punomoći za zastupanje bilo protivno zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

14. Postupajući po ukidnom rješenju drugostupanjskog suda, ovaj sud navodi da su stečajni vjerovnici na skupštini vjerovnika od 10. veljače 2023. pod točkom 10.1. donijeli odluku o predujmljivanju troškova parničnih postupaka iz točaka 1. – 3., a što uključuje troškove zastupanja. Stoga, sve dok stečajni vjerovnici ne predujme troškove zastupanja u parnicama, stvaranje *a priori* takvih troškova bi bilo u suprotnosti s odlukom skupštine vjerovnika. Upravo iz toga razloga je ovaj sud ocijenio, a imajući u vidu da do donošenja odluke o ukidanju skupštinskih odluka (pa niti do danas) stečajni vjerovnici nisu predujmili troškove zastupanja, da je davanje ovlasti za izdavanje punomoći u suprotnosti sa egzistentnom odlukom skupštine vjerovnika. Osim toga, na skupštini vjerovnika stečajna upraviteljica nije niti informirala stečajne vjerovnike kakav ugovor o zastupanju namjerava sklopiti (prema uspjehu u sporu, plaćanje po pojedinoj radnji ili neki dr. način), već je to učinila tek nakon skupštine dostavljajući obračun troškova sukladno toč.10.1. pa stečajni vjerovnici u trenutku donošenja odluke o davanju ovlasti za izdavanje punomoći nisu niti bili upoznati s time koliki će troškovi nastati.

15. U odnosu na toč.8.1. kojom je dana suglasnost stečajnoj upraviteljici za izdavanje punomoći vezano za sporove za koje u ovom trenutku nema saznanja te za sporove u tijeku, a koji ne podliježu suglasnosti iz čl. 230. st. 2. toč. 3. Stečajnog zakona, ovaj sud ukazuje da je odredbom čl. 230. SZ-a propisano da je stečajni upravitelj dužan dobiti suglasnost skupštine vjerovnika (u situaciji kada odbor vjerovnika nije osnovan) za pravne radnje od posebne važnosti (st. 1.). Suglasnost je osobito potrebna ako se namjerava izdati punomoć odvjetniku za zastupanje u upravnom ili sudskom postupku (st. 2. t. 4.). Dakle, navedena zakonska odredba se primjenjuje na sve upravne i sudske postupke, kako na postupke koji podliježu suglasnosti iz čl. 230. st. 2. t. 3. SZ-a tako i na postupke koji ne podliježu suglasnosti iz čl. 230. st. 2. t. 3. SZ-a. Stečajni vjerovnici ne mogu davati stečajnom upravitelju "*bianco*" ovlaštenja, već ovisno o okolnostima i činjenicama konkretnog slučaja, u svakom konkretnom slučaju, odnosno u odnosu na svaki, određeno navedeni (upravni ili sudski) postupak, ocjenjivati postoji li potreba za angažiranjem punomoćnika ili ne, a posljedično tome i ocjenjivati postoji li potreba za stvaranjem troškova koji bi nepotrebno teretili, a time i smanjili stečajnu masu kao i mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika. Drugim riječima, prema ocjeni ovoga suda, punomoć za zastupanje se može dati samo za konkretan, određeno navedeni postupak, pa kada se, kao u konkretnom slučaju, radi o postupcima u tijeku uz navođenje poslovnog broja konkretnog predmeta. Ako se radi o postupku za koji stečajni upravitelj nema saznanja, tada nema niti elemenata, odnosno podataka na temelju kojih bi stečajni vjerovnici mogli odlučiti o izdavanju punomoći. Stečajni upravitelj je u svakom

konkretnom slučaju dužan napraviti popis postupaka i nakon toga prezentirati vjerovnicima koji su to točno postupci za koje je potrebno angažirati punomoćnika radi zastupanja stečajnog dužnika.

16. Stečajna upraviteljica nije određeno navela koji bi to bili upravni ili sudski postupci u odnosu na koje zahtijeva od skupštine suglasnost za izdavanje punomoći odvjetniku za zastupanje, a što je u suprotnosti s izričitom (citiranom) zakonskom odredbom. Skupština može dati suglasnost za davanje punomoći za zastupanje stečajnog dužnika za konkretan, točno određeni postupak. Davanjem „*generalnog (bianco) ovlaštenja*“ stečajnoj upraviteljici za izdavanje punomoći trećim osobama radi zastupanja stečajnog dužnika u postupcima pred sudom ili drugim tijelom, može imati za posljedicu stvaranje nepotrebnih i u konačnici (zbirno) visokih troškova koje će biti potrebno naknaditi punomoćnicima (trećim osobama) iz stečajne mase. Davanje punomoći trećim osobama radi zastupanja podrazumijeva sklapanje ugovora o zastupanju, a upravo tim ugovorom treba i biti definirano na zastupanje u kojem konkretnom postupku se ovlašćuje treću osobu da zastupa stečajnog dužnika temeljem izdane punomoći i na koji način je uređeno pitanje troškova tog zastupanja. S obzirom na to da su kod ovakvog generalnog ovlaštenja izostale ove komponentne, takva odluka je prema ocjeni ovoga suda u suprotnosti s zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika jer se postupanjem stečajnog upravitelja na temelju takvog ovlaštenja može smanjiti stečajna masa, a time i osujetiti ostvarenje zajedničkog cilja stečajnih vjerovnika – razmjerno i skupno namirenje u što većem iznosu.

17. Ovaj sud također smatra, kao i drugostupanjski sud, da nije za očekivati da bi stečajna upraviteljica mogla zastupati stečajnog dužnika u svim postupcima i istovremeno efikasno upravljati stečajnim postupku. Međutim, stečajni upravitelj bi trebao navesti o kakvim se to postupcima radi te kakav ugovor o zastupanju planira sklopiti s trećim osobama, a kako bi potom na temelju takvog izvješća stečajni vjerovnici koji predstavljaju skupštinu mogli ocjenjivati je li oportuno i u zajedničkom interesu donošenje odluke kojom se ovlašćuje stečajna upraviteljica na davanje punomoći za zastupanje u konkretnom postupku i takvim postupanjem na stvaranje eventualnih troškova za stečajnu masu.

18. U odnosu na odluku pod toč.9.1. kojom se daje suglasnost stečajnoj upraviteljici za preuzimanje postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem Povrv-216/18, iz obrazloženja ukidnog rješenja proizlazi da je drugostupanjski sud vratio u tom dijelu odluku prvostupanjskom sudu na ponovni postupak radi utvrđenja činjenice o kojem se predmetu raspravljalo (Povrv-216/18 ili Povrv-2016/18) i sukladno tome po službenoj dužnosti temeljem odredbe čl. 342. ZPP-a ispravak oznake predmeta na zapisniku i oznaku u odluci pod točkom 9.1.

19. Skupština vjerovnika koja je održana 10. veljače 2023. je bila sazvana s dnevnim redom utvrđenim rješenjem od 26. veljače 2023., dopunjenim rješenjem od 1. veljače 2023. Na toj skupštini su stečajni vjerovnici Investprojekt d.o.o. i Industrogradnja programi d.d. dopunjavali dnevni red točkom 9. - "davanje suglasnosti stečajnoj upraviteljici za nastavak i preuzimanje parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu po tužbi stečajnog dužnika protiv Planidal ulaganja d.o.o. kao tuženika pod poslovnim brojem Povrv-216/18 uz davanje punomoći". Dakle,

radi se o promjeni dnevnog reda na skupštini, a točka tog dnevnog reda i prijedlog za uvrštavanja u dnevni red nije bio uredno izvješten prije održavanja skupštine, kako bi se stečajni vjerovnici pripremili za raspravu o toj točki dnevnog reda i donošenje odluke. U tom dijelu su i stečajni vjerovnici stavljali prigovore, što je razvidno i sa zapisnika s održane skupštine. Stečajna upraviteljica se očitovala da ne vidi zapreku da se o dopuni dnevnog reda odlučuje na sazvanoj skupštini i da su dopunu predložili stečajni vjerovnici, a ne stečajna upraviteljica pa da stoga nema potrebe da se stečajna upraviteljica očituje o točkama dopunjenog dnevnog reda. Sud je upozorio sudionike da je u konkretnom slučaju i u odnosu na konkretne parnice potrebno iznijeti mišljenje o tome koliko je izgledno da će biti postignut uspjeh u parnici koju predlažu pokrenuti, odnosno nastaviti stečajni vjerovnici, kao i razmotriti prijedloge tužbenih zahtjeva koji se sastavljaju i troškova parničnih postupaka. S druge strane, predlagatelji izmjene dnevnog reda su se protivili tome da se odgodi donošenje odluke o predloženim izmjenama. Sud je ocijenio da je oportuno raspraviti o točkama izmijenjenog dnevnog reda i da nije protivno zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika stavljanje na raspravljanje ovakve točke dnevnog reda (str. 8. zapisnika skupštine), međutim, na temelju provedenog raspravljanja je zaključio da donošenje takve odluke nije u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. U konkretnom slučaju stečajni vjerovnici koji su predložili dopunu dnevnog reda, takvu dopunu nisu obrazložili niti izložili tijek tog parničnog postupka, već su paušalno naveli da se radi o postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem Povrv-216/18 u kojem već godinu i pol nije poduzeta niti jedna radnja, da se radi o sporu radi isplate u kojem je tuženik paušalno prigovorio rješenju. Dakle, nije izloženo niti raspravljano koja je činjenična osnova tužbenog zahtjeva niti u kojem je stanju parnica, a time nije niti raspravljeno koja je vjerojatnost uspjeha stečajnog dužnika u toj parnici i je li u smislu odredbe čl. 230. st. 2. t. 3. SZ-a takva odluka o preuzimanju parničnog postupka u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. Odredba SZ-a je materijalnopravne naravi pa je radi ocjene je li u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika preuzimanje parnice (nastavak u smislu meritornog okončanja postupka), odbijanje preuzimanja parnice (odricanje od tužbenog zahtjeva/povlačenje tužbe), odnosno sklapanje nagodbe, potrebno raspraviti u kontekstu konkretne parnice je li izgledno uspješno okončanje te parnice u korist stečajnog dužnika. Naime, na toj skupštini stečajni vjerovnici su jednoglasno donijeli odluku da stečajni upravitelj tek sačini izvješća o mogućim pravnim radnjama koje je potrebno poduzeti protiv tuženika u tom postupku – Planidal ulaganja d.o.o. i Daliborke Planičević, dok prema stajalištu ovoga suda bez uvida u konkretan spis (što je dužnost stečajnog upravitelja) nije moguće donijeti odluku o preuzimanju određene parnice.

20. Imajući u vidu sve iznesene činjenice na skupštini vjerovnika, ovaj sud nije mogao utvrditi da parnični postupak Povrv-216/2018 predstavlja zapravo parnični postupak Povrv-2016/2018 jer na skupštini vjerovnika niti stečajni vjerovnici koji su predlagali izmjenu dnevnog reda, niti stečajni upravitelj prethodno nisu izvršili uvid u spis kako bi iznijeli barem činjeničnu osnovu tužbe na temelju koje bi se mogao utvrditi identitet određenog parničnog postupka. U situaciji kad je skupština održana i raspravljanje dovršeno, a konkretna odluka donesena, na sudu je da na temelju provedenog raspravljanja ocijeni je li iznimno neka odluka protivna zajedničkom

interesu stečajnih vjerovnika, a ovaj sud je ocijenio da donošenje ovakve odluke nije u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

21. Za ocjenu je li neka odluka skupštine vjerovnika u zajedničkom interesu tih vjerovnika ili je protivna tom interesu, prema stajalištu ovoga suda je relevantan trenutak podnošenja obrazloženog prijedloga za sazivanje skupštine (kojeg u ovom konkretnom slučaju nije bilo), kao i trenutak održavanja skupštine vjerovnika na kojoj se raspravljalo o točki dnevnog reda. Kad bi sud i uvažio očitovanja stečajnog vjerovnika Investprojekt d.o.o. i stečajne upraviteljice koja su dostavljena nakon održane skupštine o identitetu parnice, odluka donesena pod toč.9.1. je odluka tijela stečajnog postupka – "skupštine vjerovnika", a ne odluka suda (rješenje ili presuda), pa bi sud naknadnom intervencijom u donesenu odluku promijenio bitan sadržaj takve odluke. Sudionici skupštine kojima je uručen zapisnik s održane skupštine su takav zapisnik i potpisali i na sadržaj zapisnika nisu imali primjedbe.

22. S druge strane, ako bi se i uzelo da je parnični postupak broj Povrv-216/2018 zapravo parnični postupak broj Povrv-2016/2018, stečajna upraviteljica je po odluci skupštine vjerovnika naknadno izvršila uvide u spise i dostavila izvješće 20. travnja 2023. (nakon održavanja skupštine) u kojem je cjelovito prikazala stanje pojedinog sudskog postupka, između ostalog i postupka pod brojem Povrv-2016/2018, a iz kojeg izvješća je razvidna činjenična i pravna osnova tužbe kao i dokazni prijedlozi, te je navela da će predložiti sazivanje skupštine radi davanja suglasnosti za preuzimanje te parnice.

23. Slijedom navedenog, sud je odlučio kao u izreci.

Zagreb, 23. svibnja 2023.

Sutkinja
Ines Božić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 8 (osam dana) od dana dostave rješenja. Žalba se podnosi putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske.

DNA:

1. eOglasna ploča suda
2. stečajna upraviteljica

Broj zapisa: **9-30859-407c1**

Kontrolni broj: **05f97-bb60f-9eda2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=INES BOŽIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.